

Fattighjælps Karakter, og at Udbetalingen ikke skal finde Sted gennem Fattigforstanderne.

6. (Til § 20). At Fabriktilsynets Personale forøges, og at der ansættes flere kvindelige Inspektører.

Til disse Henstillinger tillader Udvalget sig at knytte følgende Bemærkninger og nærmere Motivering.

ad. Punkt 1. Den ønskede Udvidelse af Fabriktilsynet til at omfatte mindre Virksomheder end hidtil tager navnlig Sigte paa at opnaa Kontrol med de mange »hjemmearbejdende Værksteder« (deriblandt Systuer). Det nuværende Fabriktilsyn med Virksomheder, der beskæftiger over 5 Arbejdere, har medført at en Del større Arbejdsgivere, i Stedet for at lade alt Arbejde udføre paa egne Fabrikker eller Værksteder, unddrager sig Tilsynet ved at overdrage Arbejdets Udførelse til selvstændige Entreprenører, som opgiver at beskæftige et Antal Arbejdere, der ikke overstiger 5. Her praktiseres ofte det for Arbejderne saa skadelige »Udsvedningssystem«, og Arbejdslokalerne lader i Reglen meget tilbage at ønske i sanitær Henseende. Det vil derfor være af stor Betydning at faa udvidet Fabriktilsynet, saaledes, at »Udsvedningsværkstederne« derigennem kan komme under Kontrol.

ad. Punkt 2. Det staar Udvalget klart, at det ønskeligste vilde være, at Skolebørn slet ikke drev Erhvervsarbejde, men et saadant Krav er næppe gennemførligt. Saafremt der ikke ved Revisionen af Fabrikloven kan tages Hensyn til Ønsket om at sætte Aldersgrænsen op, henstiller Udvalget indtrængende, at Arbejdstiden ned sættes. Den foreslaaede Arbejdstid af $4\frac{1}{2}$ Time, inkl. $\frac{1}{2}$ Times Hviletid, giver Børnene en samlet Netto Arbejds- og Skoletid af 9 Timer, hvilket i Forbindelse med den Tid, der medgaar til at tilbagelægge Vejen til og fra Arbejdsplads og Skole, er en meget lang Arbejdsdag. Udvalget er imidlertid paa det rene med, at en yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden rimeligvis vil være ensbetydende med et Forbud mod Børns Arbejde i Fabrikker. De Børn, for hvem et Erhvervsarbejde er nødvendigt, vil da blive anbragt ved andet Erhverv, hvor Arbejdstidens Længde vanskeligt kan kontrolleres, og derved vil den tilsigtede Beskyttelse blive illusorisk.

ad. Punkt 3. a) I Overensstemmelse

med den Resolution, der allerede tidligere er tilstillet Ministeriet fra Dansk Kvinde-samfunds Fællesmøde i Holstebro i Juni 1909, anser Udvalget et Forbud mod voksne, sunde Kvinders Natarbejde for at være et skadeligt Indgreb i Kvindernes Erhvervsfrihed.

b) Kvindelige Lærlinge bør have samme Adgang til Uddannelse som unge Mænd i de Undtagelsestilfælde her er Tale om.

ad Punkt 4. a) I Forbindelse med det under Punkt 1 foreslaaede udvidede Tilsyn tilsigtes her en yderligere Beskyttelse af Hjemmearbejderne. Naar Fabriktilsynet gennem Registrerne kan holde Rede paa disse, vil en Omgaaen af Tilsynet vanskeliggøres.

b) Det forekommer Udvalget at være et rimeligt Krav, at Hjemmearbejderen, forinden et Arbejde paabegyndes, ved, hvilken Løn der opnaas derfor. Blandt Hjemmearbejderne er mange meget daarligt stillede og i visse Fag næsten uden Organisation, saaledes at en Beskyttelse af den foreslaaede Art formentlig er baade ønskelig og forsvarlig.

ad. Punkt 5. a) Naar der af det Offentlige ydes en passende Understøttelse (jfr. nedenfor), bør det kræves, at den foreskrevne Barselhvil udnyttes fuldt ud. Det vilde af Hensyn til Diegivningen være ønskeligt, at Barselhvilen forlængedes yderligere, men Udvalget har dog ikke ment at turde opstille Kravet herom.

b) Naar det forbydes Barselkvinden at arbejde, bør det offentlige til Gengæld yde hende en Erstatning tilstrækkelig til hendes og Barnets Underhold; Beskyttelsen vil ellers kunne virke i modsat Retning af, hvad der tilsigtes.

c) Den nuværende Form for Udbetalingen af Understøttelsen har i altfor høj Grad Karakter af Fattighjælp, og det er derfor meget ønskeligt, at det fastslaas i Loven, at Udbetalingen ikke maa ske gennem Fattigvæsenet.

ad Punkt 6. Da den under 1 (og 4) foreslaaede Udvidelse af Fabriktilsynets Virksomhed vil medføre Nødvendigheden af større Personale, henstiller Udvalget, at der ansættes flere kvindelige Inspektører. Een kvindelig Fabrikinspektør for hele Landet kan, allerede under de nuværende Bestemmelser, næppe siges at staa i passende Forhold hverken til Antallet af kvindelige Industriarbejdere eller til Antallet af Virksomheder, i hvilke de er beskæftigede.